

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2408

гр. София, 18.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 148 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ФИЛИП ИЛЧ. САВОВ

като разглежда докладваното от ФИЛИП ИЛЧ. САВОВ Гражданско дело № 20211110149118 по описа за 2021 година

взе предвид следното:

I. Производството е по ГПК, част III „Особени искиви производства“, гл. XXV „Бързо производство“.

Образувано е по искова молба (ИМ) от ищцата Г. Ц. З. с ЕГН ***** (нататък и: ищеца) против ответното юридическо лице Св.Кл.О. с ЕИК по БУЛСТАТ х (нататък и: ответника), върната отчасти (по иск за поправка) с Определение от 14.09.2021 г.

Ищцата твърди, че работела при ответника по Трудов договор № РД 22-846/ 25.05.2016 г. на длъжност „портиер“ при брутно трудово възнаграждение 346,63 лв. На 14.07.2021 г. ☐ била връчена Заповед № РД 25-6/ 12.07.2021 г., с която ☐ било наложено дисциплинарно уволнение. В заповедта били посочени множество основания, свързани със закъснения, неизпълнение на трудови задължения, грубо държане и др. Ищцата намира уволнението за незаконно, защото: при връчването на заповедта била в отпуск по болест; не са изслушани обясненията ☐ (исканията са неясни, отказан е разговор с ректора, подадените не са обсъдени); изтекли са сроковете за наказване; заповедта е немотивирана (без дата и описание на нарушенията, свидетели); деянията не са извършени; наказанието е несъразмерно. Моли се за отмяна на уволнението, възстановяване на ищцата на предишната работа и осъждане на ответника да ☐ заплати сумата 2079,78 лв., представляваща брутно обезщетение за оставане без работа в периода 14.07.2021 г. – 14.01.2022 г.

Ответникът своевременно е подал отговор на исковата молба (ОИМ). Признава възникването на трудово правоотношение и неговото прекратяване. Твърди, че болничният лист е издаден след узнаването на заповедта. В обясненията си ищцата признавала част от нарушенията. Ректорът като субект на дисциплинарна власт узнал за нарушенията на 24.06.2021 г., поради което сроковете били спазени. Заповедта съдържала изискуемите реквизити (ответницата не дезинфектирала надлежно през цялото време, част от датите се установявали от преписката). Ответникът взел предвид всички относими към наказанието обстоятелства – тежестта на нарушенията, които засягали основни функции за длъжността (контрол на влизащите, документиране, комуникация), академичната етика, пандемичната обстановка, опасността за живущите, множественост на нарушенията, изводимото от обясненията субективно отношение на ищцата. Моли за отхвърляне на исковите.

В ИМ са цитирани част от твърдените нарушения, като се твърди те да са 9. В действителност са изброени поне 10, тъй като две нарушения са посочени под номер 8. Освен това в ИМ има позоваване на „изложената в заповедта фактическа обстановка“, „четири страници твърдения“, като се твърди, че те не отговарят на действителността. От друга страна, точното обособяване като брой на твърдените нарушения е действително затруднено, защото в заповедта няма номерация, а в отделни абзаци са посочвани по повече от едно, понякога свързани нарушения. Макар в ОИМ да се акцентира на неописани в ИМ нарушения, двете страни се представят заповед с идентично съдържание. Поради това съдът приема, че ищцата се позовава на пороци по отношение на всички изброени в заповедта нарушения.

II. Направеното в ИМ доказателствено искане не отговаря на изискванията на чл. 156 ал. 2 ГПК.

С оглед чл. 254 ал. 1 ГПК съдът не излага мотиви по доказателствените и други искания на страните, които намира за основателни и не са оспорени от другата страна. Съдът приема прилагането на очевидно относими доказателства за доказателствено искане.

Тъй като съдът е сезиран редовно и срокът за отговор е изтекъл, следва да бъде определена дата за публично разглеждане на делото.

Водим от горното и на осн. чл. 101, 140, 145, и 146, 311 и 312 ГПК СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника в срок до о.с.з. да заяви дали признава, че brutното трудово възнаграждение на ищцата за последния отработен месец е в посочения в исковата молба размер от 343,63 лв.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на 21.02.2023 г. от 09:35 ч., за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и от отговора на исковата молба и доказателствата към него.

ДОКЛАДВА делото:

— Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация:

а) по чл. 124 ал. 3 ГПК вр. чл. 344 ал. 1 т. 1 вр. чл. 330 ал. 2 т. 6 КТ за отмяна на уволнението на ищцата от длъжността „портиер“ при ответника, извършено със Заповед № РД 25-6/12.07.2021 г. Ищцата се позовава на закрила (чл. 333 ал. 1 т. 2 КТ), липса на обяснения (чл. 193), просрочие (чл. 194), липса на мотиви (чл. 195), липса на деяния, несъразмерност (чл. 189 КТ).

б) по чл. 124 ал. 3 ГПК вр. чл. 344 ал. 1 т. 2 КТ за възстановяване на ищцата на предишната работа.

в) по чл. 124 ал. 1 пр. 1 ГПК вр. чл. 344 ал. 1 т. 3 вр. чл. 225 ал. 1 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 2079,78 лв., представляваща брутно обезщетение за оставане без рабо-та поради незаконно уволнение в периода от 14.07.2021 г. до 14.01.2022 г., ведно със законната лихва от 25.08.2021 г. до окончателното изплащане на вземането – чл. 86 ал. 1 изр. 1 ЗЗД.

— Ответникът оспорва твърдените пороци.

— Неподлежащи на доказване факти: няма служебно известни и фингирани факти. Вината при извършване на дисциплинарно нарушение се предполага до доказване на противното – чл. 45 ал. 2 ЗЗД. Общозвестни са обявеното извънредно положение и извънредна епидемична обстановка.

— В тежест на ищеца е да докаже: безсрочното трудово правоотношение между страните, достигнало до ищеца писмено уволнително изявление на ответника, оставането си без работа през процесния период в причинна връзка с уволнението, размера на последното си брутно трудово възнаграждение; изпълнението на задълженията си (явяване на време, почистване и пр.); че е бил започнал ползването на действителен отпуск за временна неработоспособност към момента на връчване на заповедта, своевременното уведомяване на ответника за отпуска; че е поискал изслушване от ректора; най-ранния момент на узнаване от ответника за нарушенията.

— В тежест на ответника е да докаже: извършените от ищцата деяния; нарушените задължения (свеждането им до знанието на ищцата); че заповедта е връчена на ищцата преди излизането в отпуск; връчване на надлежна покана за обяснения по индивидуализирани по време деяния; запознаване на ищцата с други документи, в които нарушенията са индивидуализирани; изслушване и обсъждане на обясненията, вкл. от ректора; спазване на сроковете по чл. 194 КТ, тяхното спиране; посочване в заповедта на нарушителя, нарушението и кога е извършено; утежняващите обстоятелства, при които са

извършени нарушенията; заплащане на обезщетението и лихвите за забава.

— Безспорни по делото са: наличието на безсрочно трудово правоотношение между страните, достигнало до ищеца писмено уволнително изявление на ответника. На основание чл. 153 и чл. 175 ГПК съдът може да приеме тези факти за осъществени. В случай че насрещната страна оттегли признанието си, носещата доказателствената тежест страна трябва да извърши пълно доказване на съответния факт. Права не се признават.

— Ищецът не е ангажирал доказателства за: изпълнението на задълженията си (явяване на време, почистване и пр.); най-ранния момент на узнаване от ответника за нарушенията.

— Ответникът не е ангажирал доказателства за: извършените от ищцата деяния; че заповедта е връчена на ищцата преди излизането в отпуск; запознаване на ищцата с докладите, в които нарушенията са индивидуализирани; изслушване и обсъждане на обясненията, вкл. от ректора; утежняващите обстоятелства, при които са извършени нарушенията; заплащане на обезщетението и лихвите за забава.

Съгл. чл. 146 ал. 2 ГПК съдът не указва на страните, ако за дадени факти сочат доказателства, но те не са достатъчни или достоверни. Всяка от страните може да осъществи насрещно доказване за неосъществяване на фактите, чието доказване е в тежест на другата страна.

По претенциите за деловодни разноски всяка страна трябва да докаже направата им и да предяви размера им чрез списък по чл. 80 ГПК, като последващ иск за разноски е недопустим.

ПРИКАНВА страните към спогодба – съдебна или извънсъдебна.

ДОПУСКА представените с исковата молба писмени доказателства в препис: уволнителна заповед, заповед за обезщетение по чл. 224 КТ, трудов договор, длъжностна характеристика – първи вариант, допълнително споразумение, сведение от 02.07.2021 г. (посочено 02.06.2021 г.) – неподписано, болнични листове от 15.07.2021 г. и 23.07.2021 г., фиш за м. 07.2021 г., трудова книжка.

ДОПУСКА представените с отговора писмени доказателства в препис: разпечатка от онлайн проверки на болничен лист, обяснително писмо от 03.08.2021 г. и опис към болничен лист, препратен имейл от ищцата от 14.07.2021 г., уведомление до НАП; уволнителна заповед с отбелязване за получаване; сведението от 02.07.2021 г. в друг формат, подписано и с дописан текст; покана за обяснение; доклад до ректора; длъжностна характеристика – вариант от 10.01.2018 г.; доклади от 17.06.2021 г. с приложение и жалба, от 21.06.2021 г., от 15.06.2021 г. на Д. Сергеева и В. Иванова, от 22.04.2021 г. с приложение, от 31.03.2021 г., от 22.03.2021 г., от 09.03.2021 г., от 16.11.2020 г. с приложена жалба, от 14.10.2020 г.; заповед за противоепидемични мерки; допълнително споразумение.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението да посочи трите имена на свидетеля, чийто разпит иска, както и какви конкретно обстоятелства ще доказва с разпита му. В противен случай доказателството няма да бъде събирано.

УКАЗВА на страните да водят в сега насроченото о.с.з. свидетелите, които съдът е допуснал и по отношение на които съдът е дал указания. В противен случай делото ще се гледа без тях съгл. чл. 158 ГПК.

УКАЗВА на страните, че в едноседмичен срок от съобщението могат да депозират писмена молба с препис за насрещната страна, в която да вземат становище във връзка с доклада по делото, дадените указания и доказателствата и да предприемат съответните процесуални действия. При неизпълнение на указанията в срок (вкл. ако не ангажират доказателства), те **губят** възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

РАЗЯСНЯВА на страните, че могат да направят искане за прихващане на вземанията за разноски, при условие че такива се следват и на двете страни.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да

уведомят съда за новия си адрес; а ако живеят или заминат за повече от един месец в чужбина, са длъжни да посочат лице в гр. София, на което да се връчват съобщенията. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Юридическите лица и едноличните търговци са длъжни да вписват в съответния регистър промените на адреса си. При неизпълнение на тези задължения **всички** съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени, т.е. делото се разглежда без призоваване на страните. УКАЗВА на ищеца, че съгл. чл. 238 ГПК, ако нито се яви в заседанието по делото, нито вземе становище по отговора на исковата молба, нито поиска с молба до съда разглеждането на делото в свое отсъствие, съдът може да прекрати делото или по искане на ответника с необжалваемо решение да отхвърли иска, ако го намери за вероятно неоснователен, както и да осъди ищеца за деловодните разноски. УКАЗВА на ответника, че съгл. чл. 238 ГПК, ако нито е представил в срок отговор на исковата молба, нито се яви в заседанието по делото, нито поиска с молба до съда разглеждането на делото в свое отсъствие, съдът може да прекрати делото или по искане на ищеца с необжалваемо решение да уважи иска, ако го намери за вероятно основателен, както и да осъди ответника за деловодните разноски.

РАЗЯСНЯВА на страните, че спорът между тях може да бъде разрешен и доброволно, напр. чрез **медиация**. Това може да донесе редица изгоди – по-бързо е и по-евтино, процедурата е спокойна и неформална и поверителна, могат да постигнат взаимни отстъпки, запазват личните си и бизнес отношения и репутация за в бъдеще, връща се половината държавна такса, споразумението обикновено се изпълнява доброволно. Страната може да предложи медиация директно на другата страна, да се обърне към медиатор или да поиска от съда да препрати към медиация. Министерството на правосъдието поддържа Единен регистър на медиаторите. Услугите на медиатора може да са платени. Понастоящем към СРС и СГС действа Център за спогодби и медиация, който е безплатен – вижте в сградата или на интернет сайта на СРС.

Тъй като с настоящото дължимите към настоящия момент действия са извършени, молбата за определяне на срок се счита за оттеглена, освен ако в едноседмичен срок от получаване на съобщението страната заяви, че продължава да я поддържа.

Определението не подлежи на обжалване.

подписано с КЕП

Съдия при Софийски районен съд: _____